

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2259/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Мирослављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., насеље ..., чији је пуномоћник Предраг Б. Станојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3701/2024 од 06.02.2025. године, у седници одржаној 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3701/2024 од 06.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П1 158/24 од 12.09.2024. године, ставом 1. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати потраживање утврђено пресудом Основног суда у Врању П 289/18 од 23.10.2018. године на име главног дуга, дневница за службено путовање од 33.500,00 динара, на име трошкова парничног поступка од 27.480,00 динара и на име трошкова извршења насталих пред судом 7.080,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 12.09.2024. године као дана пресуђења до исплате. Ставом 2. изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ у ставу првом изреке пресуда од 27.480,00 динара за период од 23.11.2018. године до 12.09.2024. године, као неоснован, а тужена обавезана да на име трошкова парничног поступка плати тужиоцу 69.994,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 3701/2024 од 06.02.2025. године, одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Сурдулици П1 158/24 од 12.09.2024. године, делу става првог изреке у погледу потраживања на име главног дуга, дневнице за службено путовање у износу од 33.500,00 динара, на име трошкова парничног поступка од 27.480,00 динара и на име трошкова извршења насталих пред судом од 7.080,00 динара, као и одлуку о трошковима поступка садржану у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у преосталом делу става првог изреке у ком је одлучено о законској затезној камати на досуђене трошкове извршења насталих пред судом, тако што је одбијен захтев тужиоца

којим је тражио да суд тужену обавезе да му исплати законску затезну камату на досуђене трошкове извршења настале пред судом, као неосноване.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену благовремену ревизију је изјавило Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, Канцеларија Врање, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/11...18/20) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 7. Закона о парничном поступку, прописано је да се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописом.

Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“ бр 55/14) прописује да заштиту имовинског права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (чл. 2. став 3). Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као адвокат (члан 11. став 4). Државни правобранилац и заменик државног правобраниоца обављају функцију Државног правобранилаштва (члан 6.).

На основу одредбе члана 85. став 6. Закона о парничном поступку, ревизију и друга правна средства у име странке може да изјави искључиво адвокат.

У конкретном случају ревизију је за заменика Државног правобраниоца, Сашу Станојевића потписао ББ, правобранилачки помоћник у Државном правобранилаштву – Одељење у Лесковцу, кога је заменик Државног правобраниоца, Саша Станојевић, овластио да га замењује у овом предмету.

По оцени Врховног суда, ББ, који је правобранилачки помоћник у Државном правобранилаштву, Одељење у Лесковцу, није лице овлашћено за изјављивање ревизије, коју је, у име тужене, могао да изјави само државни правобранилац или његов заменик. Како ревизију у име странке не може да изјави адвокатски приправник или неко друго лице запослено у адвокатској канцеларији, које је дипл.правник са положеним правосудним испитом, тако ни правобранилачки помоћник, запослен у Државном правобранилаштву, није лице овлашћено за изјављивање ревизије, па је због тога без утицаја на дозвољеност ревизије чињеница да је заменик Државног правобраниоца овластио ББ да га замењује у овом предмету.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић